

Nr 1485

Av herrar **Magnusson** i Borås och **Björkman**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 141, med förslag till lag om ändring i lagen (1955:183) om bankrörelse.

(Lika lydande med motion nr 1274 i Första kammaren)

I proposition nr 141 föreslås att Kungl. Maj:t får möjlighet att tillsätta offentliga ledamöter i affärsbankernas styrelser. Dessa ledamöter föreslås få rätt att delta i beredningen på direktionnivå av ärenden som senare skall avgöras av bankens styrelse.

Redan i dag har staten en betydande insyn i och inflytande på bankernas verksamhet. Lagen om bankrörelse reglerar sålunda tämligen ingående bankernas verksamhet. Vidare har staten genom bankinspektionen en fullständig insyn i bankernas förhållanden. Inspektionen har även rätt att ingripa mot en bank som ej uppfyller kraven eller iakttar reglerna för bankverksamheten. Vidare ger inspektionen ingående direktiv för bankernas redovisning och har även genom sin offentliga statistik ökat insynen i bankerna. Dessutom åligger det inspektionen att följa bankernas verksamhet »i den mån så fordras för kännedom om de förhållanden som . . . äro av betydelse för en sund utveckling av bankverksamheten».

Genom valutaregleringen samt lagbestämmelser om emissionskontroll, kassakvoter, likviditetskvoter m. m. har riksbanken tillförsäkrats mycket vidsträckta möjligheter att styra bankernas verksamhet på ett för den ekonomiska politiken lämpligt sätt. Det är helt klart att en sådan ingående reglering inte bara inverkar på den allmänna verksamheten utan även på bankernas beslut i individuella ärenden. Samhällets behov av inflytande och kontroll av affärsbankernas verksamhet kan således sägas vara väl tillgodosett genom de befogenheter som tillagts riksbanken och bankinspektionen.

Enligt propositionen skall utgångspunkten för de offentliga styrelseledamöternas arbete i bankerna vara det gemensamma intresse som bankerna och samhället har att statsmakternas intentioner beaktas och så långt möjligt realiseras. Emellertid kan de nya reglerna tolkas så att de båda grupperna av styrelseledamöter skulle ha skilda målsättningar och olika ansvar. Detta skulle i så fall medföra en uppenbar risk för en splittring av styrelsens arbete.

Enligt vår uppfattning har det allmänna redan i dag fullgoda möjligheter att kontrollera och styra bankernas verksamhet. Det hävdades ej heller i lagrådsremissen att bankerna inte uppfyllt de krav som staten kan ställa på dem. Några skäl har ej heller anförts som skulle kunna grunda antagandet att bankerna i framtiden

inte skulle fylla måttet. Det kan därför icke, vid nu angivna förhållanden, på sakliga grunder hävdas att offentliga styrelseledamöter erfordras för att ge staten insyn i bankernas verksamhet eller för att bankerna skall kunna fullgöra de uppgifter som samhället ålägger bankerna inom den ekonomiska politikens ramar.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta avslå proposition nr 141 om offentliga styrelseledamöter i affärsbankernas styrelser.

Stockholm den 27 oktober 1970

Tage Magnusson (m)
i Borås

Folke Björkman (m)

Nr 1486

Av herr **Hovhammar m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 142, med förslag till förmånsrättslag, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 1275 i Första kammaren)

Stockholm den 27 oktober 1970

Erik Hovhammar (m)

Gunnar Oskarson (m)

Sven G. Andersson (fp)
i Örebro

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping